

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 4C/27/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8214201465
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavomír Ivanecký
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2014:8214201465.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov samosudcom JUDr. Slavomírom Ivaneckým v právnej veci navrhovateľky C.. S. Q., O.. C., nar. XX.X.XXXX, bytom P. XX, XXX XX J., zastúpenej JUDr. Evou Hudákovou, advokátkou so sídlom Dlhý rad 17, 085 01 Bardejov, proti odporcovi C.. I. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom P. XX, XXX XX J., zastúpeného JUDr. Vladimírom Cahajlom, advokátom so sídlom Dlhý rad 16, 085 01 Bardejov, o rozvod manželstva takto

r o z h o d o l :

R o z v á d z a manželstvo navrhovateľky a odporcu, ktoré bolo uzavreté dňa X.X.XXXX a ktoré je zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu J., vo zväzku XX, ročník XXXX, na strane XX, pod poradovým číslom XXX.

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

Z a m i e t a návrh odporcu na prerušenie konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka svojím návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 25.2.2014 žiadala, aby súd manželstvo účastníkov rozviedol. Svoj návrh odôvodnila tým, že vzťahy medzi manželmi sú hlboko rozvrátené a nie je možné obnoviť manželské spolužitie. Odporca s návrhom nesúhlasil.

Súd vykonal dokazovanie návrhom, vyjadreniami účastníkov, sobášnym listom účastníkov, správou OOPZ v Bardejove č.l. 24, správou ORHaZZ v Bardejove č.l. 25, výsluchom svedkov P. Q. S. C. C., návrhom v konaní vedenom na tunajšom súde pod spisovou značkou 2C 87/2014, správou C.. L. V. č.l. 31, ostatným spisovým materiálom.

Účastníci tohto súdneho konania uzavreli manželstvo dňa 3.8.1991. Z manželstva pochádza syn P., nar. X.X.XXXX, toho času plnoletý. Účastníci sa zoznámili po asi ročnej známosti, vzťah bol dobrý, postupne sa však začali prejavovať názorové rozdiely oboch účastníkov na spoločné manželské veci, ako aj rozdielne povahy, ktoré spôsobili, že účastníci sa začali hádať, stále menej spolu komunikovali a vyústili do stavu, že navrhovateľka opustila odporcu a presťahovala sa k rodičom, pričom však stále žijú v tom istom rodinnom dome, ktorý je v podielovom spoluvlastníctve navrhovateľky a jej rodičov (po 1/3). Tento rodinný dom je stavebne prispôsobený na bývanie tak, že jeden byt je na poschodí a jeden na prízemí. Na poschodí býva odporca, na prízemí navrhovateľka, syn účastníkov a rodičia navrhovateľky. To trvá od Vianoc 2013. Účastníci spolu 5 rokov intímne nežijú, nechodia na dovolenky, navrhovateľka opakovane odmieta obnovenie manželského spolužitia a neučinila tak počas priebehu celého konania. Odporca mal záujem obnoviť manželské spolužitie, avšak nedokázal k tomu presvedčiť navrhovateľku.

Na tunajšom súde sa pod spisovou značkou 2C 87/2014 vedie konanie o vypratanie odporcu z rodinného domu, ktorý podali navrhovateľka a jej rodičia.

Podľa § 18 Zákona o rodine muž a žena majú v manželstve rovnaké práva a rovnaké povinnosti. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne si pomáhať a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

Podľa § 19 ods. 1 Zákona o rodine O uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom sú povinní starať sa obidvaja manželia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Uspokojovaním potrieb rodiny je aj osobná starostlivosť o deti a domácnosť.

Podľa § 22 Zákona o rodine k zrušeniu manželstva rozvodom možno pristúpiť len v odôvodnených prípadoch.

Podľa § 23 ods. 1 Zákona o rodine súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

Podľa § 23 ods. 2 Zákona o rodine súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí.

Podľa § 23 ods. 3 Zákona o rodine súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinností manželov podľa § 18 a 19.

Odporca podľa samotného vyjadrenia navrhovateľky sa nespráva agresívne, komunikuje normálne, dôvodom pre podanie návrhu na rozvod manželstva mal byť alkoholizmus odporcu. Navrhovateľka v konaní nepreukázala, aby odporca inklinoval k alkoholu tak, ako to tvrdila ona, t.j. že odporca pije pravidelne 3 krát do týždňa a celý víkend. Toto tvrdenie priamo vyvrátil ich spoločný syn na výsluchu a navrhovateľka to nedokázala preukázať ani výsluchom svedka Mihálika. Z žiadnej zo správ, ktoré si súd k tomuto konaniu vyžiadal nevyplývalo, že odporca inklinuje k alkoholu. Na druhej strane však takéto nepreukázané tvrdenia navrhovateľky paradoxne skutočne svedčia o rozvrátenosti vzťahov oboch manželov, ktoré však zapríčinila práve navrhovateľka tým, že je ochotná tvrdiť o odporcovi čokoľvek v snahe dosiahnuť rozvod s ním. Je dokonca schopná pred súdom tvrdiť niečo o odporcovi, čo nedokáže preukázať a čo sa ho negatívne týka. Tento jej vzťah k odporcovi je skutočne taký, že nie je zlučiteľný so spoločným manželským životom a navrhovateľka svoje rozhodnutie rozviesť sa nechce zmeniť (alebo aspoň na čas konanie prerušiť) ani za takých okolností, akou je choroba ich spoločného syna, ktorý jasne na pojednávaní uviedol, že nechce, aby sa rodičia rozviedli. Navrhovateľka dokonca podala na tunajšom súde návrh na vypratanie odporcu zo spoločnej domácnosti, v ktorej je podielovou spoluvlastníčkou (odporca nemá žiadny vlastnícky vzťah k tejto nehnuteľnosti). To svedčí o jej mimoriadne negatívnom vzťahu k odporcovi, ktorý je nezlučiteľný s manželským inštitútom a pre ktorý súd manželstvo rozviedol. Súd je toho názoru, že na trvanie manželstva, ako aj na jeho udržanie, je potrebná snaha oboch manželov, nie iba jedného. V opačnom prípade je manželstvo iba formálnym vzťahom, bez akéhokoľvek obsahového naplnenia a významu, ktorý predpokladá zákon o rodine. Takéto manželstvo je už iba na príťaž obom manželom (a vo svojich dôsledkoch nielen navrhovateľke ale aj odporcovi). Navyše manželstvo splnilo svoju základnú úlohu a to počatie a výchovu dieťaťa, ktoré je dnes plnoletým mužom a preto by jeho ďalšie trvanie malo spočívať už iba v spoločnom živote navrhovateľky a odporcu, ktorý navrhovateľka odmieta a nechce obnoviť, pričom zároveň realizuje voči odporcovi všetko, len aby toto manželstvo ukončila.

Dôvodom pre rozvod manželstva teda bola neochota navrhovateľky žiť spoločný manželský život s odporcom, nedostatok jej záujmu o odporcu a intolerancia k jeho osobe. Na spoločný manželský život je potrebná vôľa oboch manželov, iba jedného nestačí. Obaja účastníci už nebývajú spolu (odporca sám,

navrhovateľka so svojimi rodičmi a synom), nepomáhajú si, nekomunikujú spolu tak, ako by manželia mali, čo potvrdil aj ich spoločný syn.

Odporca síce namietal správu a závery psychologičky C.. L. V. zo dňa 2.9.2014, súd však s týmto jeho názorom súhlasí iba v tej časti, že takáto správa veľmi stručná a z odborného hľadiska nedostatočne vysvetľuje dôvody, prečo psychologička uviedla, že nie je predpoklad aby došlo k obnove spolužitia. Na druhej strane navrhovateľka navštívila psychologickú poradňu sama, uviedla psychologičke dôvody, prečo podala návrh na rozvod a na takomto rozvode trvala. Nemala záujem riešiť manželské spolužitie s odporcom a nechcela žiadnu radu pre tieto účely. Zo správania sa navrhovateľky je teda bez akýchkoľvek pochybností zrejmé, že jednoducho nechce žiť s odporcom v spoločnej domácnosti za žiadnych okolností a takáto správa teda odzrkadľuje vnútorný vzťah navrhovateľky k odporcovi a k manželstvu s ním.

Súd zamietol návrh odporcu na vypočutie matky navrhovateľky ako svedkyne, pretože mal z vykonaného dokazovania za jednoznačne preukázané, že vzťahy účastníkov sú trvalo rozvrátené a nie je možné obnoviť manželské spolužitie. Podľa názoru súdu sa tak jednalo o bezdôvodnú snahu predĺžiť toto konanie najmä s ohľadom na skutočnosť, že neboli pochybnosti o dobrom vzťahu navrhovateľky a svedkyne, ktorá je jej matkou a s ktorou navrhovateľka žije. Navyše navrhovaná svedkyňa bola jednou z navrhovateľiek, ktorá požiadala súd, aby vypratal odporcu zo spoločnej nehnuteľnosti, v konaní vedenom pod spisovou značkou 2C 87/2014 a preto by jej výpoveď nemohla byť odporcovi na prospech a nemala by ako zmeniť názoru súdu na rozvrátenosť vzťahov účastníkov.

Rozhodnutie súdu o trovách konania má svoju oporu v ustanovení § 144 O.s.p..

Na pojednávaní dňa 10.9.2014 navrhol odporca, aby súd prerušil toto konanie z dôvodu, že spoločný syn účastníkov je chorý a navrhovateľka by na neho z tohto dôvodu mala brať ohľad, keďže ten uviedol, že nechce, aby sa účastníci rozviedli. Navrhovateľka sa k tomuto návrhu nepripojila naopak, trvala na rozvode manželstva.

Podľa § 110 O.s.p. Ak to účastníci zhodne navrhnú alebo ak sa neustanovia bez predchádzajúceho ospravedlnenia na pojednávanie, súd konanie preruší, ak sa to neprieči účelu konania. Ak ide o konanie o rozvod, preruší súd v týchto prípadoch konanie vždy.

Vzhľadom na skutočnosť, že prerušiť konanie podľa vyššie uvedeného zákonného ustanovenia je možné iba vtedy, ak to zhodne navrhnú obaja účastníci, pričom v tomto konaní tak navrhol iba jeden a druhý účastník s tým nesúhlasil, súd takýto návrh odporcu na prerušenie konania zamietol z dôvodu, že neboli splnené zákonné podmienky na takýto postup súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,

- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.